

Lovforslag nr. L 25. Fremsat den 4. oktober 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda

§ 1. Overenskomst af 14. januar 2000 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 31.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERSÆTTELSE

OVERENSKOMST

mellem

Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter

Kongeriget Danmarks regering og Republikken Ugandas regering,

der ønsker at fremme og styrke de økonomiske forbindelser mellem de to lande og at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, uanset hvordan de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter, der pålignes den samlede lønsom, som betales af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

- a) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;

(iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;

(herefter omtalt som »dansk skat«).

- b) I Uganda: indkomstskatten (the income tax) (herefter omtalt som »ugandisk skat«)

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives af de kontraherende stater som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som foretages i deres respektive lovgivning.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Uganda, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Uganda« betyder Republikken Uganda;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab, et interessentskab og enhver anden sammenslutning af personer;

- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, undtagen når skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- 1) I Danmark:
Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - 2) I Uganda:
Finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og

omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
 - b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.
3. Når en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:
- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrik;
 - e) et værksted;

- f) enhver lokalitet, som anvendes som salgssted, eller hvor der modtages eller afgives ordrer;
- g) en lagerbygning f.s.v. angår en person, som driver virksomhed med at stille lagerfaciliteter til rådighed for andre;
- h) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes;
- i) et anlæg eller en konstruktion, der anvendes til udnyttelse af naturforekomster.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde eller tilsyns- eller rådgivningsvirksomhed i forbindelse hermed udgør kun et fast driftssted, hvis sådan byggeplads, arbejde eller virksomhed varer mere end 6 måneder.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden form for virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller afhjælpende karakter.

5. Når en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 6, handler på et foretagendes vegne, og denne person har en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn og sædvanligvis udøver denne i en kontraherende stat, skal dette foretagende uanset

bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i det nævnte stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, opbevarer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og fly anses ikke for at være fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds. Der skal dog ikke indrømmes sådant fradrag for eventuelle beløb, der (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, undtagen når der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til det faste driftssted.

På samme måde skal der ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste ikke tages hensyn til beløb, som (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) det faste driftssted pålægger foretagendets hovedkontor eller et af dets øvrige

kontorer at betale som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, undtagen når der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Fortjeneste fra international trafik

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved driften af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, fra anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsor-

tium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykkerne 1, 2 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat, og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede for tjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 10 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af udbyttets bruttobeløb i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udbytte, som hidrører fra en kontraherende stat, og som oppebæres og retmæssigt ejes af regeringen i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat. Ved anvendelsen af dette stykke omfatter begrebet »regeringen i den anden kontraherende stat«:

1) i Danmark:

- (i) den danske stat eller en dertil hørende politisk underafdeling, lokal myndighed eller offentligt organ;
- (ii) Danmarks Nationalbank;
- (iii) enhver offentlig styrelse (herunder en finansiell institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.

b) i Uganda:

- (i) Ugandas nationalbank (the Central Bank of Uganda)
- (ii) den nationale sociale sikringsfond (the National Social Security Fund); og
- (iii) et offentligt organ eller enhver institution, som helt eller hovedsageligt ejes af den ugandiske regering, således som der i de enkelte tilfælde måtte blive opnået enighed om mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder.

4. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifteran-

dele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

6. Når et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

7. Når en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indgives til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet. Refusionen skal gives inden 6 måneder fra den dato, på hvilken ansøgningen blev indsendt til den kompetente myndighed. 6-måneders perioden kan forlænges, hvis de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat, hvis denne person er den retmæssige ejer af renterne.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af rentens bruttobeløb.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, fritages for skat i denne stat, hvis de oppebæres og retmæssigt ejes af regeringen i den anden kontraherende stat. Ved anvendelsen af dette stykke omfatter begrebet »regeringen i den anden kontraherende stat«:

- a) i Danmark:
 - (i) den danske stat eller en dertil hørende politisk underafdeling, lokal myndighed eller offentligretligt organ;
 - (ii) Danmarks Nationalbank;
 - (iii) enhver offentlig styrelse (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.
- b) i Uganda:
 - (i) en lokal myndighed;
 - (ii) Ugandas nationalbank (the Central Bank of Uganda)
 - (iii) den nationale sociale sikringsfond (the National Social Security Fund); og
 - (iv) et offentligretligt organ eller enhver institution, som helt eller hovedsageligt ejes af den ugandiske regering, således som der i de enkelte tilfælde måtte blive opnået enighed om mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Morarenter for sen betaling skal ikke anses for renter ved anvendelsen af denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Når den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. Når en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, som hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke

overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film, bånd eller disketter anvendt til udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Når den person der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. Når en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Honorar for administration og ledelse

1. Honorar for administration og ledelse, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant honorar for administration og ledelse kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af honoraret er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttohonoraret.

3. Udtrykket »honorar for administration og ledelse« betyder i denne artikel betalinger af enhver art til en person, bortset fra en person ansat hos den person, der foretager betalingen, som vederlag for enhver tjenesteydelse af administrativ eller ledelsesmæssig karakter, når sådanne tjenesteydelser stiller administrativ eller ledelsesmæssig viden, erfaring, færdigheder eller know-how til rådighed, men kun i det omfang at tjenesteydelserne leveres regelmæssigt eller i en periode på mere end seks måneder.

4. En person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er skattepligtig i den anden kontraherende stat efter bestemmelserne i denne artikel, kan i et hvilket som helst skatteår vælge at beregne skatten af sådanne betalinger på et nettogrundlag på sådanne betingelser, som de kontraherende staters kompetente myndigheder måtte blive enige om, som om sådan indkomst kunne henføres til et fast driftssted i denne anden stat.

5. Hvis der i nogen overenskomst eller aftale om undgåelse af dobbeltbeskatning eller dertil knyttet protokol, eller i anden international aftale, indgået efter datoen for undertegnelsen af denne overenskomst mellem Uganda og et tredjeland, som er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), fastsættes en skattesats (herunder en nul-sats) på bruttohonorar for administration og ledelse, som er lavere end den sats, der er fastsat i denne artikel, skal samme lavere sats finde anvendelse efter denne overenskomst og have virkning fra det seneste af de tidspunkter, hvor denne overenskomst eller den pågældende overenskomst, aftale eller protokol mellem Uganda og et tredjeland får virkning.

6. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis honorarets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra honoraret hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og honoraret har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

7. Honorar for administration og ledelse skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når det betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Når den person der betaler honorar, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale honoraret var stiftet, og sådant honorar påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådant honorar anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

8. Når en særlig forbindelse mellem den, der betaler honorar, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at honoraret overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af betalingen kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 14

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, her-

under fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, ved afhændelse af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat, bortset fra tilfælde hvor disse containere eller anhangere og lignende udstyr udelukkende anvendes til transport mellem steder i den anden kontraherende stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System.

7. Hvis en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og den førstnævnte kontraherende stat beskatter denne persons urealiserede kapitalgevinster på formuegoder på dette tidspunkt, kan kapitalgevinster hidrørende fra perioden frem til det tidspunkt, hvor personen blev hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ikke beskattes i denne anden stat ved en senere afhændelse af formuegoderne.

Artikel 15

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat. Sådant indkomst kan dog også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis

- a) vedkommende opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der påbegyndes eller afsluttes i det pågældende skatteår, eller
- b) vedkommende har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed,

men kun i det omfang, at indkomsten hidrører fra virksomhed i denne anden stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge, økonom og revisor.

Artikel 16

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 17, 19 og 20 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-månedersperiode, der påbegyndes eller afsluttes i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, som er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og hvis virksomhed ikke består i arbejdsudleje, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

Bilag til f. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda

Artikel 17

Bestyrelshonorarer

Bestyrelshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i dennes egenskab af medlem af bestyrelsen eller af et tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 18

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 kan indkomst, som oppebæres ved personligt udøvet virksomhed som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver i den anden kontraherende stat af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 15 og 16, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, som oppebæres ved virksomhed i en kontraherende stat af kunstnere og sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller hovedsageligt er støttet af offentlige midler fra en eller begge de kontraherende stater eller dertil hørende politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. I så fald kan indkomsten kun beskattes i den stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 19

Pensioner, sociale sikringsydelse og lignende ydelser

1. Beløb, som modtages af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat, eller i henhold til enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Hvis bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og i artikel 20, stykke 2, ikke medfører an-

det, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten der er tale om vederlag for tidligere personligt arbejde i tjensteforhold eller ej, kun beskattes i denne anden stat, medmindre:

- (i) bidrag, som er indbetalt af den, som modtager pensionen, blev fratrukket i den pågældendes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til lovgivningen i denne stat; eller
- (ii) bidrag, som er indbetalt af en arbejdsgiver, ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til lovgivningen i denne stat.

I sådanne tilfælde kan pensionerne beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de er betalt af en pensionskasse eller anden lignende institution, der tilbyder pensionsordninger, i hvilke fysiske personer kan deltage for at sikre sig pensionsydelse, når en sådan institution er oprettet, skattemæssigt godkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

4. Ved anvendelsen af denne artikel skal de pensionsordninger, der er nævnt i stykke 3, omfatte:

- a) I Danmark: pensionsordninger, der henhører under afsnit I i pensionsbeskatningsloven.
- b) I Uganda: pensionsordninger, der henhører under pensionslovene.

Artikel 20

Offentligt hverv

- 1. a) Løn, gage og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådan løn, gage og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er hjemmehørende i denne stat og

- (i) er statsborger i denne stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller som udbetales fra midler tilvejebragt heraf, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.
3. Bestemmelserne i artiklerne 16, 17, 18 og 19 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 21

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 22

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 15 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i denne anden stat, anses for at udøve virksomhed i denne anden stat med hensyn til sådanne aktiviteter gennem et der beliggende fast driftssted eller at drive frit erhverv gennem et der beliggende fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis virksomheden udøves i en eller

flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for 12 måneder. Ved anvendelsen af dette stykke skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 23

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Sådan indkomst, som oppebæres fra kilder i den anden kontraherende stat af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan dog også beskattes i denne anden stat.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis indkomstens modtager, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Danmark:

a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Uganda, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Uganda.

b) Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstsatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan hen-

føres til den indkomst, som kan beskattes i Uganda.

Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Uganda, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradraget den del, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Uganda.

2. I Uganda:

Når en person, der er hjemmehørende i Uganda, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Uganda indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den danske skat, der er betalt. Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Det anses ikke for at være i strid med bestemmelserne i dette stykke,

at der pålægges en skat ved overførsel af indkomst fra et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat (branch profits tax). Den skat, der pålægges, må ikke overstige 10 pct. af den indkomst, der overføres. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Hvis der i nogen overenskomst eller aftale om undgåelse af dobbeltbeskatning eller dertil knyttet protokol, eller i den anden internationale aftale, indgået efter datoen for undertegnelsen af denne overenskomst mellem Uganda og et tredjeland, som er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), fastsættes regler for beskatning af faste driftssteder, som er mere fordelagtige end de, der er fastsat i denne artikel, skal de samme regler finde anvendelse efter denne overenskomst og have virkning fra det seneste af de tidspunkter, hvor denne overenskomst eller den pågældende overenskomst, aftale eller protokol mellem Uganda og et tredjeland får virkning.

5. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, artikel 12, stykke 6, eller artikel 13, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

6. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

7. Uanset bestemmelserne i denne artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på de skatter, som er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Når en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Inddrivelse af skatter

1. De kontraherende stater skal yde hinanden bistand med inddrivelse af skyldig skat i det omfang, at beløbet er endeligt fastlagt i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, der anmoder om bistand.

2. Når en anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter er blevet anerkendt af den anden kontraherende stat, skal skatterne indrives af denne anden stat inden for de rammer, der er fastsat i dennes interne lovgivning.

3. Skattekrav, som er genstand for anmodninger om bistand, skal ikke have fortrinsstilling i forhold til skatter, som er skyldige til den stat, der yder bistanden, og bestemmelserne i artikel 27, stykke 1, skal også finde anvendelse på oplysninger, som i forbindelse med anvendelsen af denne artikel tilgår de kompetente myndigheder i en kontraherende stat.

4. Enhver anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter skal vedlægges den dokumentation for, at skattekravet er endeligt fastlagt, som kræves efter lovgivningen i denne stat.

5. Hvis en kontraherende stats skattekrav på grund af klage eller andre skridt ikke er endeligt fastlagt, kan denne stat for at sikre sine skatteindtægter anmode den anden kontraherende stat om på sine vegne at foretage sådanne foreløbige sikringsakter, som det er muligt at foretage af den anden stat i henhold til denne anden stats lovgivning. Hvis en sådan anmodning anerkendes, skal sådanne foreløbige sikringsakter foretages af denne anden stat inden for de rammer, der er fastsat i dennes interne lovgivning.

6. En kontraherende stat kan kun fremsætte anmodninger efter stykke 4 eller stykke 5 i det omfang, at den skatteyder, der skylder de pågældende skattebeløb, ikke har tilstrækkelige midler til rådighed i denne stat til dækning af de skyldige skatter.

7. Den kontraherende stat, hvor skat er inddrevet efter bestemmelserne i denne artikel, skal straks oversende det inddrevne beløb bortset fra særlige omkostninger som omhandlet i stykke 8, litra b) til den kontraherende stat, på hvis vegne skatterne er inddrevet.

8. Medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder træffer anden aftale, skal

- a) almindelige omkostninger afholdt af en kontraherende stat i forbindelse med ydelse af bistand bæres af denne stat,
- b) særlige omkostninger afholdt af en kontraherende stat i forbindelse med ydelse af bistand skal bæres af den anden kontraherende stat og skal betales uanset

størrelsen af det beløb, som inddrives på dennes vegne af den førstnævnte stat.

Så snart en kontraherende stat forventer, at særlige omkostninger vil skulle afholdes, skal den underrette den anden kontraherende stat herom og skal angive den forventede størrelse af sådanne omkostninger. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af dette stykke.

9. Ved anvendelsen af denne artikel betyder udtrykket »skatter« de skatter, der er omfattet af artikel 2 i denne overenskomst, og omfatter enhver rente og morarente i forbindelse hermed.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Uganda er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådant tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. De kontraherende stater skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger.

2. Overenskomsten skal have virkning

- a) for så vidt angår kildebeskatning, på beløb, der udbetales eller godskrives fra og med den 1. januar i det år, der følger umiddelbart efter den dato, hvor overenskomsten træder i kraft, og
- b) for så vidt angår andre skatter, for de indkomstår, der påbegyndes fra og med den 1. januar i det år, der følger umiddelbart efter den dato, hvor overenskomsten træder i kraft.

Artikel 32

Opsigelse

1. Denne overenskomst skal forblive i kraft uden tidsbegrænsning, men hver af de kontraherende stater kan opsigse overenskomsten ad diplomatisk vej ved at give skriftlig meddelelse om opsigelsen senest den 30. juni i ethvert kalenderår, efter at der er gået 5 år fra det år, hvori overenskomsten træder i kraft.

2. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning

- a) for så vidt angår kildebeskatning, på beløb, der udbetales eller godskrives efter udløbet af det kalenderår, hvor sådan meddelelse er givet, og
- b) for så vidt angår andre skatter, for de indkomstår, der påbegyndes efter udløbet af det kalenderår, hvori sådan meddelelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Kampala, den 14. januar 2000, på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

Niels Helveg Petersen

For Republikken Ugandas regering

Gerald Ssendaula

PROTOKOL

til overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Ved undertegnelsen af den overenskomst, som i dag er indgået mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er de undertegnede blevet enige om følgende yderligere bestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

1. For så vidt angår artikel 3, stykke 1, litra d):

Man noterer sig, at et interessentskab hverken efter dansk eller ugandisk lovgivning skattemæssigt betragtes som en juridisk person. Der er

enighed om, at interessentskabers status efter borgerlig ret ikke har nogen betydning for anvendelsen af overenskomsten.

2. For så vidt angår artikel 5, stykke 2, litra f):

Der er enighed om, at sådanne lokaliteter må have en tilstrækkelig grad af permanens, og at et foretagende i en kontraherende stat ikke skal anses for at have fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvis virksomheden er begrænset til det, som er omhandlet i denne artikels stykke 4 og stykke 6.

3. For så vidt angår artikel 10, stykke 2:

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale løse de administrative spørgsmål, der vedrører de begrænsninger, der er indeholdt i dette stykke.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Kampala, den 14. januar 2000, på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

Niels Helveg Petersen

For Republikken Ugandas regering

Gerald Ssendaula

Bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Uganda beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Både Danmark og Uganda beskatter efter globalindkomstprincippet. En person, som er hjemmehørende i Danmark (hhv. Uganda), er fuldt skattepligtig til Danmark (hhv. Uganda), d.v.s. skattepligtig af samtlige sine indkomster, uanset hvorfra i verden, de måtte hidrøre.

Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt. Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Uganda, modtager indkomster fra kilder i Danmark, vil Danmark efter reglerne om begrænset skattepligt i kildeskatteloven eller selskabsskatteloven beskatte denne indkomst. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Uganda (globalindkomstprincippet), og der vil hermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Det samme gælder med modsat fortegn, hvis indkomsten hidrører fra Uganda og modtages i Danmark.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Uganda kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestatens). For kildestatens vedkommende er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt fratager sin begrænsede skattepligt på indkomster, der tilflyder en modtager i den anden stat. For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i beskatningsretten, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jfr. nedenfor

Det bemærkes, at overenskomsten ikke i sig selv medfører, at Danmark beskatter en given indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som flyder til eller fra Uganda, skal der være hjemmel til dette såvel i den interne danske skattelovgivning som i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan således godt tillægge Danmark beskatningsretten til en bestemt type indkomst, men Danmark kan kun udnytte denne beskatningsret i det omfang, at der i den danske skattelovgivning er hjemmel til at opkræve den pågældende skat.

Udover regler om fordeling af beskatningsretten indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte *metodebestemmelse* (overenskomstens artikel 24). Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv forhindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er ordinær credit. For Danmarks vedkommende indebærer dette, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra en kilde i Uganda, og Uganda efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, vil Danmark skulle nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Uganda. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Endvidere indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten bestemmelser om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 27). Efter bestemmelserne i denne artikel skal de danske skattemyndigheder indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet til brug for de ugandiske skattemyndigheder. Indhentning af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Uganda indhente oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligningen her i landet.

Derudover indeholder overenskomsten bestemmelser om, at de to stater på en række nærmere angivne betingelser skal yde hinanden bistand med inddrivelse af skatter (artikel 28). Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsning af tvivlsspørgsmål, bestemmelser om diplomater, bestemmelser om muligheden for at udvide overenskomsten til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland og eventuelle tilsvarende områder, for hvis internationale forbindelser Uganda er ansvarlig, og endelig bestemmelser om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten. Enkelte bestemmelser er præciseret i en tilknyttet protokol.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vidt omfang den model, som er udarbejdet i OECD-regi (OECD-modellen), og som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg. OECD-modellen er dog på ingen måde bindende for kontraherende stater. I praksis ses mange afvigelser fra modellen, og en dobbeltbeskatningsoverenskomst må nødvendigvis være et kompromis mellem to landes synspunkter.

Dette gælder ikke mindst, når dobbeltbeskatningsoverenskomster indgås mellem industrialiserede lande og udviklingslande. U-lande vil ofte i højere grad end i-lande have en interesse i en relativt høj grad af kildestatsbeskatning, og u-lande vil under forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster ofte hente inspiration i særlige model for dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem i-lande og u-lande, som er

udarbejdet i FN-regi (den såkaldte FN-model), og som tillægger kildestaten en videre beskatningsret end OECD-modellen.

Lovforslagets økonomiske- og erhvervsmæssige konsekvenser

Formålet med en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af økonomiske relationer mellem de to lande. Foretagender og personer i det ene land får herved bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og som følge af større klarhed om de skattemæssige dispositioner.

De provenumæssige konsekvenser af overenskomsten skønnes at være af begrænset omfang. Overenskomsten giver det danske erhvervsliv en klarhed over skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner. Derudover skønnes overenskomsten kun i begrænset omfang at have effekter for dansk erhvervsliv.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for skattemyndighederne eller for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Begrænsede provenumæssige konsekvenser.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen væsentlige konsekvenser	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Begrænsede effekter, men klarhed over skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen væsentlige konsekvenser	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Uganda. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennem-

gås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betin-

gelses for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår, jfr. overenskomstens artikel 31. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De enkelte artikler i den dansk-ugandiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Sociale bidrag (for Danmarks vedkommende arbejdsmarkedsbidraget) er ikke omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Udtrykket person omfatter en fysisk person, et selskab og et interessentskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket selskab omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. F.s.v. angår interessentskaber er det i en protokolbestemmelse præciseret, at et sådant i skattemæssig henseende ikke er en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene en kontraherende stat, den anden kontraherende stat, foretagende i en kontraherende stat, foretagende i den anden kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed og statsborger.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning («dobbelt-domicil»), og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i overenskomstens forstand i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette er afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.

For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Et selskab, som er fuldt skattepligtigt i begge stater, skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et fast driftssted. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel 7.

Som det er almindeligt i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem i-lande og u-lande, rækker definitionen af »fast driftssted« videre end i OECD-modellen. Kildestaten har således en lidt videre adgang til at beskatte aktiviteter, end tilfældet er efter overenskomster, der følger OECD-modellen. I praksis afhænger det som anført under de almindelige bemærkninger dog af, om kildestaten efter sin interne lovgivning har

mulighed for at udnytte den beskatningsret, som overenskomsten tillægger den.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 som i OECD-modellen især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Derudover omfatter udtrykket enhver lokalitet, som anvendes som salgssted, eller hvor der modtages eller afgives ordrer, en lagerbygning f.s.v. angår en person, som driver virksomhed med at stille lagerfaciliteter til rådighed for andre og endelig et anlæg eller en konstruktion, der anvendes til udnyttelse af naturforekomster. F.s.v. angår lokaliteter, der anvendes som salgssted og til ordremodtagelse, er det i protokollen præciseret, at sådanne lokaliteter må have en tilstrækkelig grad af »permanens«. Dette er sket for at undgå, at eksempelvis en forretningsrejsende, der i en kortere periode opererer fra et hotelværelse, vil blive anset for at have fast driftssted. Det vil i sådanne tilfælde bero på en konkret bedømmelse, om der foreligger fast driftssted eller ej.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. OECD-modellen har en frist på 12 måneder, mens 6 måneder er sædvanligt i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem i-lande og u-lande (er hentet fra FN-modellen). Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 6-månedersfristen er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådant indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted. Til forskel fra OECD-modellen - men i overensstemmelse med FN-modellen - kan opretholdelse af faciliteter udelukkende med henblik på udlevering af varer udgøre et fast driftssted.

Stk. 5 og stk. 6 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast drifts-

sted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en ugandisk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved brug, rådighedsstilling eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes tilsvarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytteerne kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytteerne er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

Kildestaten kan højst beskatte udbytte med 10 pct. i moder/datterselskabsforhold, d.v.s. hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Dog gælder efter stk. 3, at kildestaten ikke kan beskatte udbytte, som modtages af regeringen i den anden stat. Herved forstås for Danmarks vedkommende den danske stat, amterne, kommunerne, Danmarks Nationalbank og i øvrigt ethvert offentligt organ og enhver styrelse (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 4.

Hvis udbytte indgår i indkomsten i et fast driftssted eller »fast sted« i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste (drifts)sted, skal sådanne udbytte efter stk. 5 beskattes efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 15.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 6 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Endelig er der i stk. 7 fastsat nogle tidsfrister for tilbagesøgning af for meget betalt udbytteskat. Ansøgning skal indgives inden tre år, og tilbagebetaling skal ske inden seks måneder derefter.

Artikel 11. Renter.

Kildestaten kan højst beskatte renter med 10 pct. af bruttobeløbet, jfr. stk. 1 og 2.

Dog gælder efter stk. 3, at kildestaten ikke kan beskatte renter, som modtages af regeringen i den anden stat. Herved forstås for Danmarks vedkommende den danske stat, amterne, kommunerne, Danmarks Nationalbank og i øvrigt ethvert offentligt organ og enhver styrelse (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk bank. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet vil være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervsliv.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, mens stk. 5 gentager princippet fra artikel 10, stk. 5, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast (drifts)sted, beskattes som indkomst efter artikel 7 eller artikel 15.

Stk. 6 definerer, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 7 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Kildestaten kan højst beskatte royalties med 10 pct. af bruttobeløbet, jfr. stk. 1 og 2.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Definitionen omfatter ikke leasing.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 5. Stk. 5 definerer, hvornår royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 6 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Honorarer for administration og ledelse.

Bestemmelserne giver mulighed for, at kildestaten kan beskatte den nævnte type honorarer, når disse udbetales til en person eller virksomhed i den anden stat. Bestemmelser af denne karakter ønskes ofte indsat i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne af u-lande, og bestemmelsen er i det aktuelle tilfælde accepteret som led i et samlet kompromis.

Kildestaten kan højst beskatte honorarer for administration og ledelse med 10 pct. af bruttobeløbet, jfr. stk. 1 og 2. Begrebet »honorar for administration og ledelse« er defineret i stk. 3.

Dog kan en person, som bliver skattepligtig efter denne artikel, i stedet til enhver tid vælge at beregne skatten på et nettogrundlag, som om indkomsten havde kunnet henføres til et fast driftssted, jfr. stk. 4. D.v.s. at den skattepligtige i stedet for bruttobeskatningen på 10 pct. kan vælge almindelig beskatning af honorarets størrelse fratrukket de fradragsberettigede udgifter, der måtte være forbundet med at levere den pågældende ydelse.

Stk. 5 indeholder en såkaldt mestbegunstigelsesklausul. Hvis således Uganda efter undertegnelsen af denne overenskomst indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale med et andet medlem af OECD, og denne overenskomst eller aftale fastsætter en lavere sats end 10 pct. for beskatning af honorarer for administration og ledelse, skal samme lavere sats gælde mellem Uganda og Danmark.

Stk. 6 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 5, og artikel 12, stk. 4.

Stk. 7 definerer, hvornår honorarer for administration og ledelse skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 8 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 14. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller »fast sted«- eller af det faste (drifts)sted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste (drifts)sted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan efter stk. 3 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder containere, undtagen når sådanne udelukkende anvendes til transport inden for den anden stat.

Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Bestemmelserne om fortjeneste ved afhændelse af fly finder for SAS's vedkommende efter stk. 6 kun anvendelse for den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS. Bestemmelsen er en parallel til bestemmelsen i artikel 8, stk. 4.

Stk 7 indeholder bestemmelser om aktieavancebeskatning i tilfælde, hvor en person flytter fra Danmark til Uganda eller omvendt. Hvis en person flytter fra Danmark til Uganda, skal der efter dansk lovgivning ske beskatning af urealiserede aktieavance på fraflytningstidspunktet, jfr. aktieavancebeskatningslovens

§ 13 a. Efter bestemmelserne i stk. 7 kan Uganda ved en senere afhændelse af aktierne kun beskatte den del af avancen, der vedrører den periode, hvor den pågældende har været hjemmehørende i Uganda. Bestemmelsen gælder tilsvarende, hvis en person flytter fra Uganda til Danmark.

Artikel 15. Frit erhverv.

Indkomst fra frit erhverv som f. eks. selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt el. lign., som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat (kildestaten), hvis den pågældende opholder sig i kildestaten i mere end 183 dage i en 12-månedersperiode, eller hvis den pågældende har et såkaldt »fast sted« til sin rådighed i kildestaten, og virksomheden udøves derfra.

Begrebet »fast sted« er i modsætning til begrebet »fast driftssted« ikke defineret i overenskomsten, men det vil sædvanligvis omfatte et kontor eller en klinik el. lign., hvor kunder kan henvende sig.

Artikel 16. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte denne lønindkomst, medmindre lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende kalenderår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i bopælsstaten, og hvis virksomhed ikke består i arbejdsudleje, og lønnen ikke påhviler et fast (drifts)sted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten, jfr. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

En arbejdstager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af en dansk arbejdsgiver udsendes til arbejde i Uganda i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, vil således kun blive beskattet i Danmark af sin lønindkomst optjent i Uganda, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Udbetales lønnen af et fast driftssted, som den danske arbejdsgiver har i Uganda, eller er der tale om arbejdsudleje, kan lønindkomsten også beskattes i Uganda.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Artikel 17. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer m.v. kan beskattes i kildestaten.

Artikel 18. Kunstnere og sportsfolk.

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøverens selv, jfr. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Disse bestemmelser gælder dog ikke, hvis indkomsten er erhvervet i forbindelse med et besøg i den anden stat, når besøget væsentligt er støttet af offentlige midler fra kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte ugandiske kunstnere på optræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler, jfr. bemærkningerne til artikel 16.

Artikel 19. Pensioner.

Sociale ydelser, f.eks. sociale pensioner, kan efter stk. 1 beskattes i kildestaten. Det samme gælder andre offentlige ydelser.

Private pensioner og lignende vederlag kan efter stk. 2 som udgangspunkt kun beskattes i bopælsstaten. Dette gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej. Dog gælder, at sådanne pensioner og vederlag også kan beskattes i kildestaten, hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortseelsesret for arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag.

Det præciseres i stk. 3 og stk. 4 bl.a., at de ovennævnte bestemmelse for Danmarks vedkommende omhandler pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. For Ugandas vedkommende omfatter bestemmelserne pensionsordninger, der hører under de ugandiske pensionslove.

Det er dansk forhandlingspolitik at opnå en så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt. Baggrunden for de sociale pensioners vedkommende er, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan rumme en almindelig dansk beskatning (»bruttoficing«). Beskatter bopælsstaten sociale pensioner med en meget lav sats, uden at der sker beskatning i kildestaten, vil dette medføre nettopensionsbeløb langt ud over det tilsigtede.

For de private pensionsordningers vedkommende er baggrunden, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret et skattefradrag for indbetalingerne. Dette bør modsvares af dansk beskatning ved udbetaling, uanset om pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Danmark, eller til pensionister, der er hjemmehørende i udlandet.

Artikel 20. Offentlige hverv.

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stk. 1 som hovedregel kun i den udbetalende stat (kildestaten), men i den anden stat (bopælsstaten) hvis arbejdet er udført dér og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Bestemmelsen har alene betydning for ambassadepersonale o.l.

Tjenestemandspensioner kan som hovedregel kun beskattes i kildestaten, jfr. stk. 2. Dog kan de kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 16, 17, 18 og 19, jfr. stk. 3.

Artikel 21. Studerende.

Stipendier o.l. til studerende og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten.

Artikel 22. Kulbrintebestemmelser.

Efter stykke 1 skal enhver form for virksomhed, som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter udgøre et fast (drifts)sted. Efter stk. 2 gælder der dog en bagatelgrænse, således at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis virksomheden ikke overstiger 30 dage inden for en 12-månedersperiode. Forbundne foretagender, der udøver samme eller væsentlig samme virksomhed, skal lægge perioderne sammen.

Artikel 23. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten hidrører fra kilder i den anden stat eller oppebæres af et fast driftssted i denne.

*Artikel 24. Ophævelse af dobbeltbeskatning.**Artikel 24 indeholder den såkaldte*

metodebestemmelse, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Danmark anvender credit-metoden som lempelsesmetode, jfr. stk. 1, litra a) og b). Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en ugandisk kilde, og Uganda også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig en

ten den skat, der er betalt i Uganda, eller den del af den danske skat, der falder på den ugandiske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Uganda, anvendes exemption med progressionsforbehold, jfr. stk. 1, litra c). Dette betyder, at den danske skat ned sættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den ugandiske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

For Ugandas vedkommende anvendes ligeledes credit-metoden, jfr. stk. 2.

Artikel 25. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Artiklen indeholder i stk. 3 en bestemmelse, hvorefter det ikke anses for diskriminerende at opkræve en såkaldt »branch profits tax« på indtil 10 pct. En »branch profits tax« er en skat, som pålægges overskud i faste driftssteder, når dette overskud føres hjem til moderforetagendet i den anden stat. Sådanne skatter findes ikke alene i u-lande. De findes også i den industrialiserede verden, bl.a. i USA.

Formålet med en sådan skat er at ligestille datterselskaber og faste driftssteder. Argumentationen er, at såvel datterselskabet som det faste driftssted undergives en beskatning af et givet overskud. Imidlertid kan der også lægges skat på det udbytte, der udldes fra datterselskabet til moderselskabet, og denne skævhed udligner man så ved at lægge en tilsvarende »branch profits tax« på fortjeneste, der hjemtages fra det faste driftssted. Danmark pålægger ikke »branch profits tax« og tager heller ikke skat af udbytter, der udldes fra danske datterselskaber til moderselskaber i udlandet.

Der er i stk. 3 indsat en mestbegunstigelsesklausul. Hvis således Uganda efter undertegnelsen af denne overenskomst indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale med et andet medlem af OECD, og denne overenskomst eller aftale fastsætter en lavere sats end 10 pct. for »branch profits tax«, skal samme lavere sats gælde mellem Uganda og Danmark.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 27. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Artikel 28. Inddrivelse af skatter.

De to stater skal yde hinanden bistand med inddrivelse af skattekrav. Det er bl.a. en forudsætning for denne bistand, at skyldneren ikke har tilstrækkelige midler til rådighed til dækning af skattekravet i den stat, hvor kravet er opstået.

Artikel 29. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 30. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 31. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning. Overenskomsten finder for kildeskatter anvendelse fra og med 1. januar året efter, at den er trådt i kraft, og for andre skatter for indkomstår, der påbegyndes fra og med samme dato. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

Artikel 32. Opsigelse.

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Protokollen.

I den tilknyttede protokol er det præciseret, hvordan de to lande skattemæssigt betragter interessentskaber, jfr. bemærkningerne til artikel 3. Endvidere er det præciseret, at »lokaliteter« må have den fornødne grad af permanens for at kunne udgøre et fast driftssted, jfr. bemærkningerne til artikel 5, og endelig er det fastsat, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal løse de administrative problemer, der måtte opstå i forbindelse med de begrænsninger, der er indeholdt i artikel 10 (udbyttebestemmelserne).

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda

Til lovforslag nr. L 22, L 23, L 24 og L 25. Skriftlig fremsættelse (4. oktober 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien.

(Lovforslag nr. L 22).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Madagaskar.

(Lovforslag nr. L 23).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Singapore.

(Lovforslag nr. L 24).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda.

(Lovforslag nr. L 25).

En dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark og den anden stat kan beskatte forskellige former for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten), og om hvordan dobbeltbeskatning undgås.

Generelt giver dobbeltbeskatningsoverenskomster virksomheder og personer bedre erhvervsmæssige vilkår i forbindelse med etablering, investering og arbejde i udlandet, end hvis sådanne overenskomster ikke foreligger. En dobbeltbeskatningsoverenskomst opstiller bl.a. nogle rammer for, hvordan en investering kan beskattes i den anden stat, og indgåelse af en overenskomst indebærer således en langt højere grad af skattemæssig sikkerhed og forudsigelighed for investorer.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster kan først endeligt tiltrædes fra dansk side, når Folketinget har vedtaget en lov herom.

Lovforslaget om protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Belgien er en genfremsættelse af lovforslag L 71 fra folketingsåret 1999-2000, som blev forkastet ved 3. behandlingen på grund af en fejlafstemning.

Regeringen underskrev den 27. september 1999 en protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten fra 1969 med Belgien. Protokollen medfører en række ændringer af den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst:

Overenskomstens regler om udbytte udformes i overensstemmelse med EU's moder-/datterselskabsdirektiv. Renter, der betales fra en af staterne (kildestaten) til en person eller et selskab i den anden stat, kan i fremtiden højst beskattes i kildestaten med 10 pct. mod tidligere 15 pct. Erhvervsmæssige renter er dog undtaget for denne beskatning i vidt omfang.

Overenskomstens regler om pension ændres, så alle pensioner som hovedregel kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, selv om modtageren er bosat i den anden stat. De gældende regler medfører derimod, at pensioner vedrørende tidligere tjenesteforhold (bortset fra tjeneste for staten mv.) og udbetalinger fra privat-tegnede pensionsordninger kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er bosat. Protokollen medfører altså, at personer i Belgien, der modtager pension fra Danmark, i fremtiden skal betale dansk skat af denne pension, hvor de hidtil har betalt belgisk skat.

For at undgå for store ændringer i beskatningen for de personer, som allerede ved offentliggørelsen af protokollen den 27. oktober 1999 var hjemmehørende i Belgien, foreslås det, at de kun skal betale dansk skat af den del af deres private danske pension, der overstiger 40.000 kr.

Der indsættes regler i dobbeltbeskatningsoverenskomsten, som sikrer, at indkomst i forbindelse med efterforskning og udvinding af kulbrinter (olie og gas) kan beskattes i den stat, hvor der søges efter eller udvindes kulbrinter.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem *Danmark og Makedonien* afløser i forholdet mellem de to stater dobbeltbeskatningsoverenskomsten af 1981 mellem det tidligere Jugoslaven og Danmark.

Den ny overenskomst medfører en række ændringer i forhold til den gældende overenskomst:

I fremtiden kan pensioner og andet vederlag i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold beskattes i kildestaten. Livrenter kan i fremtiden også beskattes i kildestaten, hvis modtageren har været hjemmehørende i kildestaten og hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen. Livrenter, hvor der gennem hele opsparingsfasen er givet et skattefradrag for indbetalingerne, vil hermed blive dansk beskattet ved udbetaling, selvom pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Makedonien. Ændringerne vil dog alene gælde for personer, der bliver hjemmehørende i Makedonien og modtager pension, efter overenskomsten er trådt i kraft.

Den ny overenskomst medfører, at kildestaten ikke kan beskatte udbytter, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat. Hidtil har bruttoudbyttet kunnet kildelandsbeskattes med 15 pct.

Regeringen underskrev den 3. juli 2000 en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med *Singapore*. Den ny overenskomst betyder, at regeringen ikke vil benytte den mulighed for at opsigge den gældende overenskomst, som Folketinget gav med lov nr. 457 af 31. maj 2000.

Den ny overenskomst afløser den gældende overenskomst fra 1986, der har utilfredsstillende virkninger for dansk beskatning. Baggrunden er, at Singapore generelt har et lavere skatteniveau end det danske skatteniveau, og Singapore har særlige gunstige skatteordninger, som kun gælder for udenlandske investorer.

Den vigtigste virkning af den ny overenskomst er ændringen af reglen om, hvordan

dobbeltbeskatning undgås, når danske personer og selskaber modtager indkomst fra Singapore. I fremtiden skal Singapores og Danmarks skatter af denne indkomst som hovedregel svare til dansk skatteniveau. Derimod medfører 1986-overenskomsten, at Danmark som hovedregel skal undlade at beskatte indkomsten fra Singapore, uanset at Singapore slet ikke har opkrævet skat af denne indkomst eller kun har opkrævet en lav skat.

Desuden fjernes muligheden for, at danske personer og selskaber kan undgå dansk beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktiver i Singapore.

Den ny overenskomst medfører ikke ændringer vedr. pensioner i forhold til den gældende overenskomst. Såvel den gældende som den ny overenskomst går ud på, at en stat kan beskatte pension, som betales fra denne stat til en pensionist, der bor i den anden stat.

Den ny overenskomst medfører også nedsættelse af de skatter, som en stat kan opkræve af udbytter, renter og royalties, der betales fra denne stat til en modtager i den anden stat, ligesom overenskomsten også indeholder en række andre ændringer og moderniseringer.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem *Danmark og Uganda* blev undertegnet den 14. januar 2000. Kildestatens mulighed for at beskatte udbytter og renter begrænses efter overenskomsten i forhold til det, som er muligt uden en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Danmark bevarer muligheden for at beskatte pensioner og offentlige ydelser, som udbetales til en person i Uganda.

Jeg vil også nævne, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder bestemmelser om, at de to lande skal yde hinanden bistand i forbindelse med inddrivelsen af skatter.

Lovforslagene skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser og respekterer de relevante EU-regler. De økonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser skønnes at være begrænsede.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagenes bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslagene til velvillig behandling i Tinget.